

ковъ отиелъ пияния Борисъ Русиновъ отъ ръцетѣ на стражаритѣ и го отправилъ въ селото му.

Тогава мнозина въ Върбовчецъ сѫ помислили, че бедниятъ Борисъ се е побѣркалъ: не сѫ го били виждали пиянъ! Младиятъ човѣкъ е миналъ презъ селото съ страшни ревове...

Не знамъ, но мисля, че презъ ония времена можеше да полудѣе даже човѣкъ съ по-бѣлѣла брада, като менъ...

Непосрѣдно задъ Фалковецъ р. Ломъ (преди да се слѣе съ Стакевската рѣка) се влива дѣлбоко въ разложения тукъ червенъ пѣсъчикъ, та образува водоскоци и дѣлбоки вирове. Изъ тѣхъ рѣката вѣчно буботи и затова мѣстността е наречена „Бобока“. Това е едно широко скалисто корито, което е много живописно съ своята червенина. Водниятъ падъ тукъ намира до 9 метра височина, рѣката е виног доста пълноводна, та мѣстото привлича погледа на индустріалци. Но до сега нищо не е предприето. „Бобокъ“ е лѣтната баня на Върбовчецъ и Янювецъ: мало и голѣмо отъ мжжетѣ слизатъ на тумби тукъ да се кѣпятъ. А надъ „Бобока“ р. Ломъ по горното си течение открива широчко корито, по брѣга на което има и хубава балканска вода отъ изворъ. Тукъ є пѣкъ „женското царство“ на върбовченки — „бѣлянката“.

Задъ „Бобока“, по дѣсния брѣгъ на р. Ломъ, се нижатъ редъ названия на мѣстности все отъ землището на Върбовчецъ. „Вречинска бара“ (?) презъ лѣтото пресъхва. Север-